विगाह्य तां पाण्डववाणवृष्टिं शरैः परं नाम ततः प्रकाश्य। शतेन कृष्णं सहसाऽभ्यविध्यत्त्रिभिः शतैरर्ज्जुनं क्षुद्रकाणां। २२५०
ततोऽर्ज्जुनः सायकानां शतेन गुरोः सुतं मर्म्मसु निर्व्विभेद। अश्वांश्च सूतञ्च तया धनुर्ज्यामवाकिरत् पश्यतां तावकानां।
स विद्धा मर्म्मसु द्रौणिं पाण्डवः परवीरहा। सारथिञ्चास्य भल्लेन रथनीडादपातयत्।
स संगृह्य स्वयं वाहान् कृष्णौ प्राच्छादयच्छरैः। तत्राद्भुतमपश्याम द्रौणेराशु पराक्रमं।
प्रायच्छत्तुरगान् यच्च फाल्गुनञ्चाप्ययोधयत्। तदस्य समरे राजन् सर्व्वे योधाः प्रपूजयन्।
ततः प्रहस्य बीभत्सुर्द्रौणपुत्रस्य संयुगे। क्षिप्रं रश्मीनथाश्वानां क्षुरप्रैश्चिच्छिदे जयः। २२५५
प्राद्रवंस्तुरगास्ते तु शरवेगप्रपीडिताः। ततोऽभ्रन्निनदो घोरस्तव सैन्यस्य भारत।
पाण्डवास्तु जयं लब्ध्वा तव सैन्यं समाद्रवन्। समन्तान्निशितान् बाणान् विमुञ्चन्तो जयैषिणः।
पाण्डवैस्तु महाराज धार्त्तराष्ट्री महाचमूः। पुनः पुनरयो वीरैः संयुगे जितकाशिभिः।
पश्यतां ते महाराज पुत्राणाञ्चित्रयोधिनां। शकुनेः सौबलेयस्य कर्णस्य च विशाम्पते।
वार्य्यमाणा महासेना पुत्रैस्तव जनेश्वर। न चातिष्ठत संग्रामे पीड्यमाना समन्ततः। २२६०
अभवद्व्याकुलं भीतं पुत्राणां ते महद्बलं। तिष्ठ तिष्ठेति च ततः सूतपुत्रस्य जल्पतः।
नावतिष्ठति सा सेना बध्यमाना महात्मभिः। अथोत्क्रुष्टं महाराज पाण्डवैर्ज्जितकाशिभिः।
धार्त्तराष्ट्रबलं दृष्ट्वा विद्रुतं वै समन्ततः। ततो दुर्य्योधनः कर्णमब्रवीत् प्रणयादिव।
पश्य कर्ण महासेना पाञ्चालैरर्द्दिता भृशं। त्वयि तिष्ठति सन्त्रासात् पलायनपरायणा।
एतज्ज्ञात्वा महाबाहो कालप्राप्तमरिन्दम। सहस्राणि च योधानां त्वामेव पुरुषोत्तम। २२६५
क्रोशन्ति समरे वीर द्राव्यमाणानि पाण्डवैः। एतत् श्रुत्वा तु राधेयो दुर्य्योधनवचो महत्।
मद्रराजमिदं वाक्यमब्रवीत् प्रहसन्निव। पश्य मे भुजयोर्वीर्य्यमस्त्राणाञ्च जनेश्वर।
अद्य हन्मि रणे सर्व्वान् पाञ्चालान् पाण्डुभिः सह। वाहयाश्वान्नरव्याघ्र भद्रेणैव न संशयः।
एवमुक्त्वा महाराज सूतपुत्रः प्रतापवान्। प्रगृह्य विजयं वीरो धनुः श्रेष्ठं पुरातनं।
सज्यं कृत्वा महाराज संगृह्य च पुनः पुनः। सन्निवार्य्य च योधान् स सत्येन शपथेन च। २२७०
प्रायोजयदमेयात्मा भार्गवास्त्रं महाबलः। ततो राजन् सहस्राणि प्रयुतान्यर्व्बुदानि च।
कोटिशश्च शरास्तीक्ष्णा निरगच्छन्महामृधे। ज्वलितैस्तैः शरैर्घोरैः कङ्कवर्हिणवाजितैः।
संछन्ना पाण्डवी सेना न प्राज्ञायत किञ्चन। हाहाकारो महानासीत्पाञ्चालानां विशाम्पते।
पीडितानां बलवता भार्गवास्त्रेण संयुगे। निपतद्भिर्गजैराजन्नश्वैश्चापि सहस्रशः।
रथैश्चापि नरव्याघ्र नरैश्चापि समन्ततः। प्राकम्पत मही राजन्निहतैस्तैः समन्ततः। २२७५
व्याकुलं सर्व्वमभवत पाण्डवानां महद्बलं। कर्णस्त्वेको युधां श्रेष्ठो विधूम इव पावकः।
दहन् शत्रून्नरव्याघ्र शुशुभे स परन्तप। ते बध्यमानाः कर्णेन पाञ्चालाश्चेदिभिः सह।
तत्र तत्र व्यमुह्यन्त वनदाहे यथा द्विपाः। चुक्रुशुश्च नरव्याघ्र यथा व्याघ्रा नरोत्तमाः।
तेषान्तु क्रोशतामासीद्भीतानां रणमूर्द्धनि। धावताञ्च ततो राजंस्त्रस्तानाञ्च समन्ततः।